

**PUSTOSZĄCY** (6) *part praes act*

o jasne.

sg m N pustoszący (4).  $\diamond$  f N pustosząca (1).  $\diamond$  A pustosząca (1).

Sł stp brak, Cn s.v. *pustoszeniu podległy; pustoszyciel, Linde bez cytatu s.v. pustoszyć.*

*Niszczący; powodujący spustoszenia, dewastację; populabundus Mącz, Calep; vastificus Mącz, Cn; vastatorius Cn (6) : Gdy byście więc virzeli brzydliwość pułtośzającą [tj. bóstwo pogańskie abominationem desolationis] powiedzianą przez danjela proroka/ a ona łtoż na miejscu świętem MurzNT Matth 24/15; Abowiemeście tak mowili/ Wzięliśmy przymierze z śmiercią/ a z piekłem mamy vmowę: iż gdy porańfká pułtośzająca [Flagellum inundans] po inńfych poydzie/ nie przydzie ná nas Leop Is 28/15; Mącz 312d, 476b; Populabundus – Pułtośzácii [!], plundrujączi. Calep 822b.*

**α.** *W funkcji rzeczownika [co] (1) : Vastator, Populator – Wziłtko pułtośzácii. Calep 1103b.*

**Cf PUSTOSZYĆ, [PUSTUSZĄCY]**

AN